

EB- Történelem - Kilencgólos Platini-varázslat hazai földön

2012 május 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A torna nagy hiányzója

Nem tudtuk eldönteni, kinek adományozzuk a címben szereplő titulust, ezért holtversenyt hirdettünk 1984-re: **Eric Gerets**, a belga válogatott csapatkapitánya és **Bernd Schuster**, a nyugatnémetek szervező középpályása lett az Eb nagy hiányzója. Mindkét játékosra nagy szüksége lett volna együttesének, hisz Eb-ezüstérmes létére Belgium és címvédő létére az NSZK sem tudta beverekedni magát a legjobb négy közé.

A Wikipedia szerint a belga jobbhátvéd sérülés miatt mulasztotta el az Euro '84-et, de mi tudjuk, hogy nem (csak) ez volt a háttérben. Gerets a torna előtt ugyanis bundabotrányba keveredett hazájában, és – másik három meghatározó válogatott futballistával, Walter Meeuwsszel, Jos Daerdennel és Guy Vandersmissennel együtt – eltiltották. 1984 után visszatért a „vörös ördögökhöz”, s szerepelt az 1986-os (4. hely!) és az 1990-es világbajnokságon is. Csak 37 évesen, 1991-ben, 86 fellépéssel a háta mögött búcsúzott a nemzeti csapattól, teljesen pedig egy évvel később hagyott fel a játékkal. A szűke üstök? Schuster, azaz a Szűke Angyal a nyolcvanas évek egyik legnagyobb középpályás-talentuma volt. Nemcsak hazájában számított annak, világviszonylatban is, öntörvényű természet lévén azonban szinte mindenkivel összerúgta a port. A német szempontból 2. helyel záruló 1982-es vb előtt például Jupp Derwall-lal és Paul Breitnerrel akasztott tengelyt – le is maradt a Mundialról. 1982 novemberében ugyan visszatért a Nationalelfbe, de már csak 1984 februárjáig játszott benne. Derwall bukása után az új szakvezető, Franz Beckenbauer teljesen lemondott róla – „Nekem ? csak egy önfejű kisleány” –, így lemaradt még egy vb-ezüstről (1986), és lemaradt az 1988-as Eb-bronzról, valamint az 1990-es világbajnoki címről is, miközben Barcelonában és a Real Madridnál félistenként tekintettek rá...

Sorozatunk hetedik részében a hetedik Európa-bajnokság, az 1984-es franciaországi viadal történéseit elevenítjük fel zanzásítva.

A futballtörténelem egyik legnagyobb francia válogatottja (*a szerzőnek eme gall társulat a szíve csücske, de ez maradjon titokban*) nyerte meg az 1984-es labdarúgó Európa-bajnokságot Franciaországban – 1964 (Spanyolország) és 1968 (Olaszország) után harmadszor lett a házigazda együttese az arany. Jól jegyezzük meg ezt az évszámot, mert azóta egyetlen rendező ország válogatottja sem tudott diadalmaskodni az Eb-n!

Az 1984-es dátum mellé voltaképp megjegyezhetnénk az egész kék mezés garnitúra névsorát is Joel Bats kapustól kezdve a balszélsőn, Bruno Bellone-on át egészen az egyszer becserélt Daniel Bravóig, elvégre kevés ilyen kreatív, egyszermind célrator? focit játszó nemzeti alakulat tette-vette a labdát a zöld gyepen az időnk folyamán. „Ha le tudjuk vetkőzni a magas elvárás kiváltotta görcsösséget, akkor nyerünk” – mondta még a nyitó meccs előtt Michel Hidalgo szakvezető.

Nos, le tudták vetkőzni.

Hiba lenne azonban csak 1984-re és az Eb-győztes csapatra fókuszálnunk, határainkat kiterjeszthetjük 1982-re és 1986-ra és a vonatkozó évi vb-eket megjáró, azokon rendre eldöntött játékos együttesekre is. A Raymond Kopa és Just Fontaine nevével fémjelzett éra után e négy esztendő volt a Les Bleus történetének második aranykora – a három nagy Michel: Michel Hidalgo, Michel Platini és az új szövetségi kapitány, az 1984-től hivatalban lévő Henri Michel korszaka.

ANGOL ÉS OLASZ ELHASALÁS A SELEJTEZŐBEN

A torna előtt – a rendező Franciaországot természetesen nem számítva – 32 válogatott vágott neki a selejtezőnek, a hét csoport közül Magyarország a harmadikba kapott besorolást. Válogatottunk kezdésként oda-vissza legyőzte (mindkétszer 6–2-re) Luxemburgot, majd négy vereséget szenvedett zsinórban (kétszer az angolok, egyszer egyszer a görögök és a dánok verték meg), s mire hetedik csoportmérkőzésén visszavágott Dániának a kopenhágai 1–3-ért, már eldől, hogy nem juthat ki Franciaországba.

A Népstadionban lézengő nyolcezer néző ezzel együtt nagy tettnek lehetett a szemtanúja 1983. október 26-án: Mezey György alakulata az angolokat egy hónappal korábban Londonban két vállra fektet? dánokat győzte le Kiss Sándor találatával – azokat a dánokat, akik a következő, novemberi játéknapon ki is jutottak az Európa-

bajnokságra. Amelyen szenzációs játékkal, vezérük, az aranylabdás Allan Simonsen nyitó meccsen történt szerencsétlen kiválása ellenére, a harmadik helyet szerezték meg végül.

Anglia mellett az 1982-es világbajnok Olaszország is elhasalt a kvalifikációs szakaszban (de még hogy, csupán öt pontot kapart össze csoportjában), csakúgy, mint a megelőző két Eb-ről éremmel távozó Csehszlovákia, vagy az aktuális vb-bronzérmes lengyel válogatott meg a remek Szovjetunió, utóbbi kettőt a portugálok tették jégre. Portugália (ej, Nené, ej, Jordao, ej, Chalana!), a „dán dinamitokhoz” hasonlóan, elődöntőt játszott 1984-ben. A 6. és a 7. csoportban utolsó pillanatig zajló kiélezett csatában csak a gólkülönbség döntött a franciaországi repülőjegyek sorsáról. A vb-döntős, Eb-címvédő NSZK nagy bajban volt a csoport utolsó meccsén, a 23. percben vesztesre, a 79. percben pedig döntetlenre állt a teljes második féldében tíz emberrel futballozó Albániával szemben Saarbrückenben, holott győznie kellett a kvalifikáció kiharcolása érdekében. Aztán a 80. percben Gerhard Strack az Eb-re fejelte a nyugatnémeteket, egyszersmind elszomorította az őket mindkétszer (!) felülmúló és ugyancsak 11 ponttal záró, de összességében rosszabb gólkülönbségű északiakat. Milyen a sors, az Eb-n kerettagként még számításba vett kölni liberó ezt követően már sohasem szerepelt a Nationalelfben.

A hetedik csoportban még ennél is meghökkentőbben alakult a hajrá. Miután a generációváltást a selejtezők során sikeresen levezényelt hollandok 5–0-ra megverték Máltát, elégedetten dőltek hátra, mondván, a spanyolok úgyszemint fognak 11 gólos különbséggel nyerni a mediterrán szigetország ellen az utolsó meccsükön. Tévedtek, az ibériaiak ugyanis „véletlenül” éppen 11 góllal (12–1) zúzták porrá Máltát, és – azonos pont plusz gólkülönbség mellett – több szerzett góljuknak köszönhetően kijutottak az Európa-bajnokságra.

PLATINI L?, ARCONADA BEVÉDI

Az Eb-n egészen a döntőig nyúlt a spanyolok mázlisorozata: előbb Antonio Maceda bólintott utolsó perces továbbjutást érő gólt a nyugatnémet válogatott ellen annak kárára a csoportkörben, majd a dán Preben Elkjaer-Larsen rontott 11-est az elődöntő szétlövésének utolsó sorozatában, minek nyomán Miguel Munoz együttese a Parc des Princes-ben találta magát.

Ott azonban elhagyta a szerencséje. Az első játékrészben még jól állt a lábán az ezúttal Ricardo Gallego által vezényelt spanyol hátsó alakzat (Maceda nem játszott a fináléban, elő volt tiltva), ám a szünet után egyre inkább érett a hazai gól. Az 57. percben szabadrúgáshoz jutottak a franciák, és a tornán végig szédületes formában futballozó, addig nyolcszor eredményes – nem melleleg szabadrúgás-specialista – Platini állt a labda mögé.

Mintegy tizennyolc méteres lövése nem volt jól helyezve, ám a vetődő Luis Arconada bevédte a földközelpén balra tartó labdát, amely – átcúsúzva a hasa alatt – szépen átvánszorgott a gólvonalon túlra. Megszületett a Les Bleus vezető találata, megszületett a kilencedik Platini-gól is.

Válaszolniuk kellett az ibériaiaknak, akik mentek előre becsülettel, de nemhogy egyenlíteniük nem sikerült, ők kaptak gólt az utolsó utáni percben (ellenattak végén Bellone emelt a kapuba; a Tigana, Fernandez, Platini, Giresse „varázslatos négyszögre” építkez? franciák 14 találatából ez volt az egyetlen csatárgól a tornán...). Akkor már hat perce tíz emberrel játszott a Hidalgo-gárda, Yvon Le Roux-t ugyanis a játékvezet? kiállította – mindmáig ez az egyetlen piros lap az Eb-k fináléiban.

7. EURÓPA-BAJNOKSÁG, FRANCIAORSZÁG (1984. JÚNIUS 12–27.)

Csapatok
1.
Franciaország
Belgium–Jugoszlávia 2-1
Franciaország–Belgium 5–0 (Platini 4., 74., 80., 85., 88.)
Dánia–Jugoszlávia 5–0 (Arnesen 8., 69. – a második gól a 11-esről)
Franciaország–Jugoszlávia 3–2 (Platini 59., 65., 70.)
Dánia–Belgium 3–2 (Arnesen 41. – 11-esről, 45., 60.)
Verdíték
A végeredmény: 1. Franciaország 6 góllal, 2. Belgium 2 góllal, 3. Jugoszlávia 2 góllal, 4. Dánia 2 góllal, 5. Spanyolország 1 góllal, 6. NSZK 1 góllal, 7. Románia 0 góllal.
2.
NSZK–
Spanyolország–Románia 1–1
NSZK–Románia 2–1
Portugália–Spanyolország 1–1
Spanyolország–
Portugália–R

A végeredmény: 1. Spanyolország 4 pont (

Franciaország–Portug

Marseille, 55 000

G: Domergue (24., 114.),

Spanyolország–Dánia 1–

Lyon, 47 500 né

G: Maceda

Franciaország–S

Párizs, 47 368 néz

Franciaország: Bats – Battiston (Amoros, 73.), Boss

– Lacombe (C

Spanyolország: Arconada – Urkiaga, Salva (Rob

Senor, Victor, Fran

G: Platini

K: L

Gólkirály: F

A torna csapata: Schumacher (NSZK) – Joao Pinto

(NSZK) – Tigana (Franciaország), Arnesen (Dánia)

(Portugália)

Hegy Tamás - nso.hu

Ajánló